

ಸಜ್ಞಾದ ವಿಧಗಳು

ಸಜ್ಞಾ ಎಂಬುದು ದಾಸ್ತಾತ್ರಯದ ಸೋಪಾನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮುಂದೆ ವಿನಯಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ದೈನ್ಯತೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಗುಣವಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಜ್ಞಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

ತಿಲಾವತ್ತಾನ (ಕುರ್‌ಆನ್ ಪಠಣದ) ಸಜ್ಞಾ:

ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಞಾದ ವಚನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಸುವವನು ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಸುವುದನ್ನು ಆಲಿಸುವವನು ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಒಂಟಿ ಸಜ್ಞಾ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶರಹ್ಮದ್ ಮತ್ತು ಸಲಾಹ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಮುಸ್ಲಿಮನು ಸಜ್ಞಾದ ವಚನವನ್ನು ಪರಿಸಿದಾಗ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿದರೆ ಶೈತಾನನು ಅವನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅಳುತ್ತಾ, ‘ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟವೇ! ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಗೆ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಲಭಿಸಿತು. ನನಗೆ ಸಜ್ಞಾದ ಆದೇಶ ನೀಡಿದಾಗ, ನಾನು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ನರಕವೇ ಗತಿಯಾಯಿತು’ ಎಂದು ಹೇಳಿತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.” (ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ, ಅಹ್ರದ್)

ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನ್ಯೇದು ಕಡೆ ಸಜ್ಞಾದ ವಚನಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಕುರ್‌ಆನ್ ಪರಿಸುವವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಿಲಾವತ್ತಾನ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಲು ಮೂರು ಶರ್ತಗಳಿರುತ್ತವೆ:

1. ಲಜ್ಜಾಂಗವು ಮರೆಮಾಡಿರಬೇಕು.
2. ವುರ್ಯೂವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.
3. ಕಿಬ್ಬಾಭಿಮುಖವಾಗಿರಬೇಕು.

ತಿಲಾವತ್ತಾನ ಸಜ್ಞಾದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಪರಿಸಬೇಕು-

«سَجَدَ وَجْهِي لِلّٰهِ خَلَقَهُ وَصَوَرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ»

“ನನ್ನ ಮುಖವು ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರವಣ ಹಾಗೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದವನಿಗೆ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿತು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವನದೇ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ.” (ಅಹ್ರದ್, ತಿಮ್ರದಿ, ಅಬೂದಾವೂದ್)

ನಮಾರ್ಯಾನಲ್ಲಿ ಇಮಾಮರು ಸಜ್ಞಾದ ವಚನ ಪರಿಸಿದಾಗ ತಿಲಾವತ್ತಾನ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿದಾಗ ನೀವೂ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಮಾರ್ಯಾ ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗಲೂ ತಿಲಾವತ್ತಾನ ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡಿರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಜ್ಞಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಪರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ರಜ್ಜಿಯಲ್ಲಾ ಅಶ್ಲಾಲಾ ಎಂದು ಮೂರು ಬಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿರಿ.

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಜ್ಞಾ:

ಅಬೂಬಕರ್ ಸಿದ್ದೀಕ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಜರ್ತೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂತೋಷದಾಯಕ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂತೋಷ ವಾರ್ತೆ ದೊರೆತರೆ, ಅವರು ಅಲಾಹನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಜ್ಞಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.” (ಅಬೂದಾವೂದ್, ತಿಮ್ರದಿ, ಇಬ್ನು ಮಾಜಃ)

ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಜ್ಞವು ಸುನ್ನತ್ ಆಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಾಡನೆ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದರೆ ಸಜ್ಞಾವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಜ್ಞಾವನ್ನು ಯಾವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಶರ್ತವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಉಲ್ಲೇಖನಗಳು

ಲಜ್ಜಾಂಗದ ಮರೆಮಾಡುವುದು, ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕಿಬ್ಳಾಭಿಮುಖವಾಗುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು, ಮಾನವನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲ ಎರಡು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಂಬಿತಾ ನಮಾರ್ಥ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಮರೆವಿನ ಸಚ್ಚಾ:

ನಮಾರ್ಥಿಯು ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮರೆತು ಹೋದರೆ, ಆತ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸಚ್ಚಾ ಯೇ ಸಹೂ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹನಫೀ ಮತ್ತು ಹನಾಬಿಲರ ಪ್ರಕಾರ ವಾಚಿಬ್ ಆಗಿದೆ. ಇತರ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸುನ್ನತ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಚ್ಚಾವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ-

1. ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೊರತೆಯಂಟಾದರೆ, ಉದಾ: ರುಖರೌನ ನಮಾರ್ಥ ಮೂರು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಮಾರ್ಥನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಅರಿವಾದ ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಮರೆವಿನ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕು.
2. ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಅಂದರೆ ರುಖರೌನಲ್ಲಿ ಇದು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆವಿನ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕು.
3. ನಮಾರ್ಥಿಯು ಏನಾದರೂ ಸುನ್ನತ್ ಮುಳ್ಳಿದಃ ಮರೆತರೆ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ವಾಚಿಬ್ ಮರೆತರೆ.
4. ಪರಣವನ್ನು ಅದಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಸಿದರೆ. ಅಂದರೆ ತತ್ಪೂದ್ಬಾನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಘಾತಿಹಾ ಪರಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ರುಕ್ಂಾನಿಂದ ಎದ್ದು ಮೇಲೆ ಪರಿಸಿದರೆ.
5. ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವುಂಟಾದರೆ. ಅಂದರೆ ರುಖರೌನ ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೋ ಅಥವಾ ಇದು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವುಂಟಾದರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಮಾರ್ಥಿಯು ನಮಾರ್ಥನ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮರೆತರೆ ಇಡೀ ನಮಾರ್ಥ ಅಸಿಂಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಇನ್ನೊಂದು ರಕ್ತಅತ್ಯಾನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮರೆವಿನ ಸಚ್ಚಾವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡುವುದು?:

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ನಡುವಿನ ತತ್ಪೂದ್ ಮರೆತಾಗ, ಸಲಾಹ್ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹದೀಸ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ನಮಾರ್ಥನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಸಲಾಹ್ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಸಚ್ಚಾ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಚ್ಚಾವನ್ನು ಸಲಾಹ್ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ನಂತರವೋ ಎಂಬುದು ಅವರವರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟೆ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

* * * * *